

10 guldkorn

fra Martinus værk Det Tredie Testamente

I dette hæfte kan du bl.a. læse om:

- Det onde og det gode • Reinkarnation og skæbne • Døden – en fødsel
- Dommedag • Næstekærlighed og tolerance • På vej mod et internationalt fredsrige
- Hvor er Gud? • To slags kærlighed • Den ideelle føde og mikrokosmos
- Bønnens mysterium

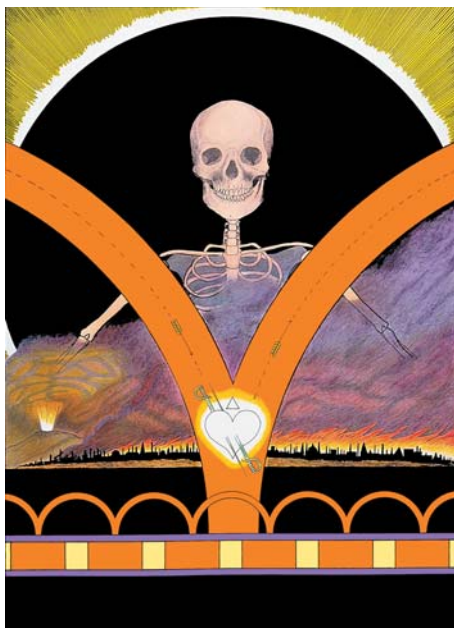
Denne publikation er udarbejdet som en støtte ved udstillinger og andre præsentationer af Det Tredie Testamente. Den er ikke skrevet af Martinus selv.

Det Tredie Testamente

”Du har ladet mig se, at ikke et eneste væsen bliver svigtet eller kan blive mislykket i din guddommelige plan. Din ledende hånd er over hvert eneste væsen, hver eneste gudesøn. Du er hos ham i mørket. Du er med ham i hans lidelsesepoker, selv om han ikke aner eller forstår din nærværelse. Du er den ild i hans indre, der får ham sejrrikt at opstå af primitivitetens mørke og kulde for at lade ham lyse og funkle din visdom og kærlighed ud over alt og alle. Således har du ført alle de væsener igennem dommedagen eller ragnaroks mørkessfærer, der i dag befolker dine højeste lysregioner”.

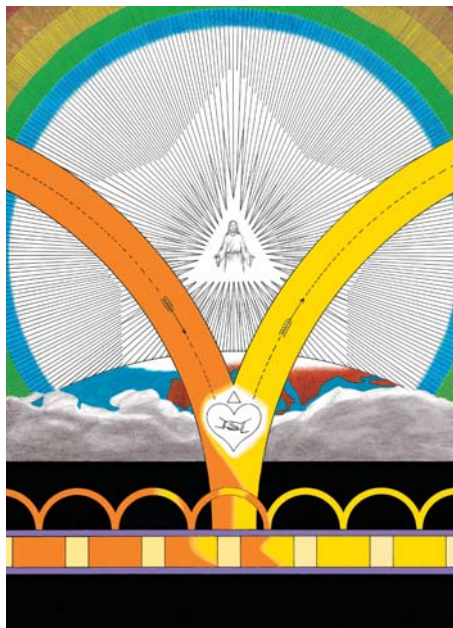
Citeret fra efterskriftet til Livets Bog bind 7. Den første tekst Martinus skrev efter sin kosmiske fødsel, blev til den sidste tekst i Livets Bog – hovedværket i Det Tredie Testamente.

Læs mere om hvem Martinus var på side 26-27.

“Øje for øje, tand for tand...”

Gennem indiviellsens mørke, helvede eller ragnarok – Symbol nr. 19

“Hvis du bliver slået på den venstre kind, så vend den højre kind til”

Det færdige menneske i Guds billede efter hans lignelse – Symbol nr. 23

Det onde og det gode

Bevidsthedens skabelse fra liv til liv

Menneskeheden historie er netop en beretning om udvikling af bevidsthed. Det moderne menneske er nået frem til at blive herre over materien, men ikke over livet, lykken eller den varige fred.

Trods store naturvidenskabelige landvindinger sidder menneskeheden stadig fast i hungersnød og krige. Drab på dyr og mennesker, politiske, økonomiske og religiøse kampe, bagtalelse, narkotikanydelse, sygdomme, naturkatastrofer – ja selv forsøg på at udrydde hele folkeslag – viser hvorledes Bibelens ord om “Helvede” eller “Ragnarok” i dag er blevet en realistisk tilstand her på jorden.

Flammehavet på symbol nr. 19 skal symbolisere dette mørke under ét. Menneskene er blevet helt opslugt af materie og mørke. Den åndelige dimension er gået tabt. Dette symboliseres ved dødningehovedet. De kender ikke til deres evige “jeg” bag den fysiske organisme, symboliseret ved den lille trekant over hjertet, der symboliserer den fysiske krop. De kender ikke til, at denne organisme blot er en ud af en uendelig kæde af organismer. Rækken af orange felter forneden

symboliserer fysiske jordeliv og de gule hvilepauser i den åndelige verden.

Reinkarnation i Bibelen

Uden kendskab til reinkarnationen, med kun ét liv som målestok, må livet og lidelsen forblive et mysterium. Vi er således blevet undervist i livets højeste facitter: “Du skal elske din næste” og “Vend den højre kind til, når du bliver slået på den venstre” uden en forklaring. Reinkarnationen, er dog nævnt flere steder. Jesus sagde fx om Johannes Døberen: “Og dersom I vil tage imod det: han er Elias, som skulle komme” (Matt 11.14). Han fortæller også om genfødslen til Nikodemus (Joh. 3.3).

Den dræbende væremåde

På symbol nr. 19 symboliseres en dræbende handling, som vi har sået i tidligere liv og nu høster som skæbne via næsten (sværdet der kommer ned fra den orange bue). Vi ser ikke, at vi selv tidligere har skabt dette mørke (den orange karmabue), og bekæmper derfor den ydre “fjende” med al kraft. I værste fald dræber vi fjenden (det opadvendte sværd) og skaber mere lidelse (mørk karmabue), der vender tilbage til os selv i dette eller kommende jordeliv. Men vi

vil igen komme til at stå overfor den fjende, vi troede vi kunne dræbe. På denne måde underviser Gud den, der sværger til sværdet i stedet for at overvinde det onde i sig selv.

Den tilgivende væremåde

Jesus sagde: "Stik dit sværd i skeden, thi den der ombringer ved sværd skal selv dø for sværdet" (Matt 26.52). Han kendte til skæbneloven: man høster som man sår (buerne), genfødslen (rækken af firkanter) og den logiske konsekvens: at vende sin humane bevidsthed mod det såkaldte onde: "Elske eders fjender og velsigne dem, som forbander eder, gøre dem godt som hade eder, og bede for dem som krænke og forfølge eder".

I sin korsfæstelse demonstrerede han denne alkærlighed og tilgav sine bødler. Således betrædes vejen til oplevelse af evigheden og Guddommen: firkantfelterne på højre symbol overgår i gul farve; vi bliver mere kærlige og skæbnen derfor lysere fra liv til liv. Det er lidelseserfaringerne, der det ene liv efter det andet gør os mere medfølelse – mørket er en indvielse.

Ét med materien

Fra vores tidligere ophold i de åndelige verdener har vi viklet os ind i materien som mineral, plante, dyr og jordisk menneske. Vi blev genier i den fysiske verdens dræbende livsbetingelse, samtidig med at den åndelige horisont forsvandt ud af vores bevidsthed. Den geniale viden om materien har ikke formået at skabe den varige fred, tværtimod har den ført kulminationen af lidelse og åndeligt mørke med sig. Det er denne proces, der i Bibelen omtales som at "spise af kundskabens træ", hvilket skulle føre til at "dø døden". Ikke en virkelig død, men en åndelig død. Som slangen siger til Eva: "I skulle ikke dø døden, men Gud ved, at den dag I æder deraf, da skulle eders øjne oplades, og I skulle blive ligesom Gud og kende forskel på godt og ondt" (1. Mosebog kap. 3). Det daglige livs erfaringer på godt og ondt, er altså en indvielse, der fører til en højere bevidsthed og endemålet: "mennesket i Guds billede efter vor lignelse" (1. Mosebog kap. 1.26).

Ét med Gud

Et færdigt "menneske i Guds billede" har altså, ligesom Kristus, evnen til at forstå livet på samme måde som Gud. For et sådan væsen er Guds veje og livet en åben bog. Det har selv gennemgået

den "kosmiske fødsel", symboliseret ved Kristus-væsenet på himlen. De to forbundne hænder symboliserer, hvorledes et sådan kærligt væsen overvinder mørke og "fjendskab" med venskab og forståelse. Evnen til at praktisere denne humane væremåde er i Bibelen beskrevet som nydelsen af frugterne på livets træ.

En indre afklaring

Trekanten med strålevældet symboliserer Guddommen, der via verdensgenløsningen vejleder menneskene frem til næstekærligheden og opløser de mørke mentale skyer på Jorden. "Dommedagen", den endelige konfrontation med vores ufærdige sider, udmunder i "visdommen". Formålet med de lidelsesfulde tilstande "ragnarok" og "helvede" er at skabe den organiske næstekærlige indfølelse.

Vejen til alkærligheden

I dette indre lys kan vi opdage de sidste ufærdige dyriske sider af vores bevidsthed, og vi vil finde det ondes virkelige årsag i vores eget indre. Da er samvittigheden vågnet og viser vejen. Således vokser det kommende kærlighedsrige fra menneskes bryst ud i verden. Kosmisk set fødes i disse tider et internationalt verdensrige, af Kristus kaldet Gudsriget, på ruinerne af krigenes og hævnkulturens sidste dødskramper. Menneskene er på vej til igen at smelte sammen i kærlighed med næsten og den evige Fader.

Kort introduktion til symbolerne på omslaget af Det Tredie Testamente

Det venstre symbol viser Det Gamle Testaments moral-idé: "Øje for øje og tand for tand." Vi ser dagens urolige verden.

Det højre symbol viser Det Nye Testaments moral-idé: "Elsk eders fjender". Vi ser fremtiden.

Det Tredie Testamente er en afsløring af principperne og lovene bag det levende verdensalt eller Gud. Symbolerne udtrykker hvorledes vi alle er evige og skaber vores lykke og lidelse ved at "høste som vi sår" via genfødslen fra liv til liv. Den evige skæbnelov garanterer at vi alle, med tiden, vokser frem til at blive fuldkomne, og ligesom Kristus: "ét med Gud".

Martinus' forklaringer til symbol 19 og 23 findes i symbolbogen "Det evige verdensbillede" bind 2. Introduktionen fortsætter side 9 og 11.

Det evige nu

Det levende væsens skæbnebuer – Symbol nr. 18

Reinkarnation og skæbne

Hvad er liv?

Det, der gør os levende er vores inderste "jeg" og ikke den fysiske organisme. Der er altså forskel på skaberen og det skabte, den ene er levende, det andet er dødt. Det er det usynlige jeg, der anvender organismen til oplevelse og skabelse – bevæger den og giver den liv – og ikke omvendt.

Livet er evigt

Det er kun organismer og tanker, der kan fødes og dø, skabes, nedbrydes og evigt fornyes. Ikke det evige "jeg", der er evigt uforanderligt. Når den fysiske krop ikke fungerer mere og dør, bliver den adskilt fra dette jeg. Livsoplevelsen fortsætter via en fødsel ind i en åndelig verden hvorfra vi efter et hvileophold, fødes i en ny fysisk organisme. Således skaber og oplever det samme jeg utallige kroppe, tilstande og udviklingstrin i logisk rækkefølge og kontakt med en evig guddommelig plan.

Formålet med udviklingen

En del af denne plan kan vi iagttage gennem udviklingen i mineral-, plante-, og dyreriget. Ifølge Det Tredie Testamente er meningen med denne proces at forny bevidstheden.

Vores egen bevidstheds udviklingshistorie står at læse i naturen – Livets Bog. Det er en lang trinvis proces. Vi har fx haft hundreder af abelignende inkarnationer i dyreriget.

Målet med denne proces er skabelsen af den fuldkomne og alkærlige bevidsthed.

Kærlighed er logik

Set ud fra ét liv er det ikke så logisk, uselvvisk at give dette til glæde for sin næste. Men i det kosmiske perspektiv bliver kærligheden synlig som matematisk logik: skæbneloven (man høster som man sår) bevirker, at vores handlinger kommer over os selv. Det kærlige menneske, vil selv komme til at opleve den livslykke, det ønsker for sin næste. Men for at komme så langt, må det først opleve kontrasten. Derfor indgår der også verdenskrige, konflikter og lidelse i "livets skole".

Evnen til medfølelse er under udvikling

Alle disse tidligere oplevelser bestemmer vores nuværende bevidsthed, udviklingstrin, sundhed, sygdom og øvrige anlæg. Oplevelserne sætter deres spor, uanset om vi kan huske dem i dag. Den humane evne er en virkning af tidligere

oplevelser: den der har oplevet megen smerte på et område, er beskyttet fra at opleve den samme lidelse igen og igen.

Livet er alkærligt

Således skabes medfølelsen og med denne humane udstråling er individet beskyttet mod at skulle opleve den samme form for lidelse igen. En proces der fortsætter lige til visdommen: alkærligheden.

Mørket er en nødvendig kontrast foruden hvilken lyset ikke kan markeres. Livet som helhed er fuldkommen lys og retfærdighed. Verdensaltet udtrykker Guds alkærlighed, alviden og almagt.

Reinkarnation i Bibelen

I Østen har man kendt til idéen om genfødslen i årtusinder, men også i Bibelen kan vi læse om reinkarnation. En af datidens vise, det jødiske rådsmedlem Nikodemus, opsøgte Jesus hemmeligt om natten for at spørge til emnet. Jesus svarede på Nikodemus' spørgsmål: "Sandelig, sandelig siger jeg dig: Den som ikke bliver født på ny, skal ingenlunde se Guds rige" (Joh. 3:4). Nikodemus: "Hvordan kan et menneske fødes, når det er gammelt. Det kan da ikke for anden gang komme ind i moders liv og fødes igen?"

Her ses tydeligt, hvor svært forståeligt det – selv for datidens vise – at en "gammel" mand skal fødes fysisk igen. Jesu ord er da heller ikke intellektuelle analyser, men lignelser, der kan stimulere troen. Jesus svarer: "Den der ikke bliver født af vand og ånd kan ikke komme ind i Guds rige. Det, der er født af kødet, er kød, og det, der er født af Ånden er ånd." Som det ses af Jesu ord anvendes "Vand" som symbol for materie, kød og krop. Jesus: "Du skal ikke undre dig over, at jeg sagde til dig: I må fødes på ny. Vinden blæser hvortil den vil, og du hører den suse, men du ved

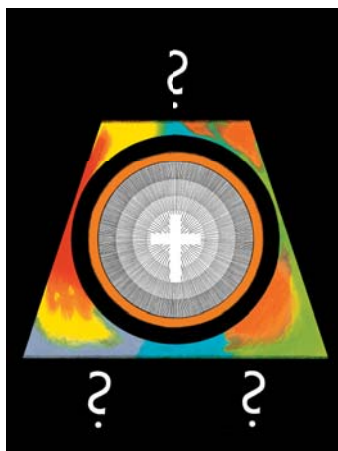
ikke, hvorfra den kommer eller hvortil den farer" (Joh. Kap. 3, 3-8).

Kristus nævner også direkte Johannes Døberen som eksempel på reinkarnation. Disciplene havde spurgt om Elias, der skulle komme: "Da forstod disciplene, at han talte til dem om Johannes Døberen" (Matt. 17:13). De kunne altså til dels rumme idéen om genfødsel, hvilket også ses af følgende ordveksling, hvor de spørger Jesus: "Rabbi, hvem har syndet, han selv eller hans forældre, siden han er født blind?" (Joh. 9:1). Spørgsmålet giver kun mening med et liv inden denne fødsel. Ellers kunne han jo ikke selv have skabt den medfødte tilstand. Også Bibelens ord om "evigt liv", betyder et liv uden alder fra en fødsel, uden begyndelse eller ende.

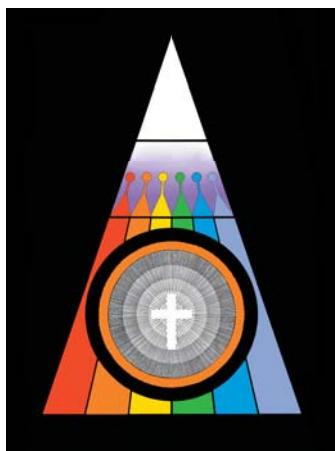
Introduktion til symbol nr. 18

Trekanten symboliserer vores evige jeg og dets evige skabe- og oplevelsessevne (flammekorset). Rækken af orange firkanter symboliserer et udsnit af de fysiske tilværelser afbrudt af åndelige hvilepauser (hvide) det gennemlever på sin rejse gennem evigheden. Den nuværende fysiske tilværelse er markeret ved den orange rektangel lige over flammekorset. Det gule felt symboliserer fortiden og det grønne felt fremtiden. De violette buer symboliserer, hvorledes vi skaber vores oplevelse og skæbne i mødet med virkninger af det, vi selv har skabt i fortiden. Ligeledes symboliseres, hvorledes vores handlinger i dag forårsager virkninger i fremtiden, som vi vil få tilbage via vor næste i det ydre såvel som i vores fysiske organisme.

Symbol nr. 18 forklares af Martinus i symbolbogen "Det evige verdensbillede" bind 2.

Om ikke at kende sig selv
Kosmisk bevidstløshed – Symbol nr. 5

Vi er alle udødelige
Det levende væsen 1 – Symbol nr. 6

Døden – en fødsel?

Hvad er døden?

Døden er et vidunderligt eventyr. Sådan beskriver Det Tredie Testamente den begivenhed jordmenneskene frygter mest af alt. Døden er i virkeligheden en lys fødsel til den åndelige verden, hvor vores nære og kære strømmer os i møde.

Hvorfor frygter vi døden?

Det gør vi, fordi vi ikke kender livet. Kroppen i sig selv har aldrig været levende. Det der giver kroppen liv, er usynligt. Det er noget, der ikke er skabt. Noget, der er bag både bevidstheden og organismen og som oplever tankerne såvel som kroppen. Vi har endda givet dette usynlige noget et navn: "jeg".

Evigheden

Dette "jeg" i os, der eksisterer, men aldrig er blevet skabt, er hævet over den sanselige verden; tid og rum. Det er evigt og uendeligt, og således lever vi evigt, mens utallige redskaber, organismer og tanker, fødes og dør.

Reinkarnationen

Hvert enkelt jordeliv er del i et større kredsløb, der omfatter utallige organismers fødsel og død. Formålet med livet i den fysiske verden er at fuldkommengøre bevidstheden. I den fysiske verden kulminerer overtrædelsen af kærligheds-

loven. I de åndelige verdener kulminerer overholdelsen af den. Det evige liv danner et kredsløb, der evigt gentager sin passage mellem lys og mørke.

Kærlighed bag enhver oplevelse

Selv lidelsen i verden har et kærligt formål på sigt. Kosmisk set er lidelsen til for at føre os frem til en fornyet sund og lykkelig tilværelse i kommende zoner af lys og kærlighed. Smerten er livets beskyttende gelænder.

En skole i livskunst

Den fysiske verden er vores skole og forsøgs-laboratorium. Kun her gør det ondt at tage fejl. Smerten forhindrer os i at komme længere ud i fejltagelserne. Vi kan ikke dø, og tager således lidelseserfaringerne med os fra liv til liv – de skaber vores indføling og tænkeevne. På denne måde fører Gud os frem til viden om livets love. Uvidenhed skaber lidelse, kærlighedspraksis skaber livsglæde. Vi kommer alle gennem vores mørke og bliver genier i livskunst, ligesom vores vise vejledere i sin tid blev det.

Bøn

Omkring os har vi fysiske og åndelige hjælpere, og med bønnen en åben kanal ind til selve Guds bevidsthed. Vi kan med denne kraft overvinde al

angst og modgang, og øse af en udtømmelig kilde til inspiration og forståelse. Hvad enten man tror på Gud eller ej gør ingen forskel. Gud er alkærlig, har ingen favoritter, og er altid parat til at hjælpe os alle, når vi er i sjælenød.

Døden er en fødsel

Den normale død er en ren paradisooplevelse – vi kommer hjem. Her oplever vi igen en periode af kærlighed og oplades med livslyst til den kommende inkarnation.

Mørke tanker efter døden

I visse tilfælde dør voksne mennesker med mørke og materialistiske tanker, hvilket besværliggør overgangen til det åndelige paradis. Men temmelig hurtigt vil de alle bede om hjælp, og straks hjælpes frem til fødslen ind i en lys åndelig verden.

Den åndelige verden

Den åndelige materie lyster tanken. Derfor kan vi ikke lære os at tænke her. Her kan vi skabe alt det vi er nået frem til at kunne tænke os til. Fra den åndelige verden kan vi også mødes og tale med vores nære på det fysiske plan såvel når de sover, som når de er vågne. Hvis de sørger, kan vi trøste dem, og i visse tilfælde endda virke som deres skytsengle.

Søvnen er dødens lillebror

At kunne falde fredeligt i søvn er en daglig øvelse i overgangen til den åndelige verden. Med en lille bøn inden vi lægger os til at sove, går vi lettere ind i søvnens åndelige tilstand uden uro og mørke tanker.

Introduktion til symbol nr. 5

Spørgsmålstegnene illustrerer kosmisk uvidenhed om vores sande natur, herkomst, situation og fremtid. Farverne symboliserer de samme faktorer, der er beskrevet til symbol nr. 6. De er blandet ind i hinanden for at symbolisere, hvorledes det kosmisk bevidstløse menneske ikke forstår de virkelige lovmæssige årsager og virkninger bag livet og skæbnen. Den orange cirkel viser det midlertidige fysiske legeme og korset vor højeste identitet, kosmiske struktur, funktioner og evige liv.

Introduktion til symbol nr. 6

Her symboliseres vores evige kosmiske struktur: Et evigt jeg (øverst), en evig evne til skabelse og oplevelse (midten), og det skabte legeme (nederst). Det ufærdige menneske kan kun se sit skabte fysiske legeme (orange cirkel) og følge dets opbygning og nedbrydning; fødsel og død. Det kan ikke dagsbevidst opleve sin identitet som et evigt jeg, med evig adgang til at skabe og opleve igennem den skabte verden. Vi kan ikke se, at vi efter enhver "dødsproces" skaber nye legemer via vores evige forbindelse med forskellige grundenergier: tyngde/orange, følelse/gul, intelligens/grøn, intuition/blå, hukommelse /lys indigo og instinkt/rød. Vi kan ikke se, hvordan vores tanker og handlinger skaber talenter, der følger os fra liv til liv i forhold til, hvad vi dyrker og praktiserer. Korset symboliserer det evige liv og alkærligheden. I dette kosmiske perspektiv skaber vi selv (via en evig skæbnelov: man høster som man sår) vores lykke eller ulykke, sundhed eller sygdom og dermed de erfaringer, der lærer os at handle logisk dvs. alkærligt.

Martinus forklaring til symbol nr. 5 og 6 findes i symbolbogen "Det evige verdensbillede" bind 1.

Læs eventuelt småbog nr. 25 "Vejen til paradis" eller småbog nr. 22 "Livets vej".

“Øje for øje, tand for tand...”

Gennem indvielsens mørke ,
helvede eller ragnarok
– Symbol 19

Dommedag

– en nødvendig fase i udviklingen fra dyr til menneske.

I Bibelen finder vi en del profetier, der synes at passe præcis på det sidste århundrede og den tid vi nu lever i: “Krigslarm og rygter om krige”, “folk skal rejse sig mod folk og rige mod rige”, “hungersnød og jordskælv” flere steder. “Dette er begyndelsen på fødselsveerne” (Matt. 24:6-9). “Og broder skulle overgiave broder til døden, og fader sit barn, og børn skulle stå op mod forældre og slå dem ihjel” (Mark. 13:12). “Fordi lovløsheden tager overhånd, skal kærligheden blive kold hos de fleste”, “der skal fremstå falske Kristus’er og falske profeter, og de skal gøre store tegn og undere” (Matt. 24:12 og 24).

Disse kulminerende “trængselstider” begyndte med forrige århundredes verdenskrige. Forsøg på at udrydde hele folkeslag, lovløshed, terror, hungersnød, naturkatastrofer, sygdomme, kamp om penge, krig og oprustning, ja alle ulykkelige skæbner, bekræfter Jesu ord på korset: “de vide ikke hvad de gøre”. Men de afføder også, i hvert enkelt menneske, efterhånden længslen efter en fredeligere verden og et ønske om at forstå ulykkerne.

Der kræves kosmisk viden – kendskab til det evige liv – for at forstå meningen med mørket og lidelsen.

En udvikling fra dyr til menneske

Det Tredie Testamente forklarer hvordan vi alle udvikles fra dyre- til menneskeriget via reinkarnation. De højere og højere organismer er resultatet af indre bevidsthedsudvikling i det enkelte individ fra liv til liv. Vores evige jeg – det i os, der evigt oplever livet – overlever enhver

organisme og tager alle erfaringer med sig ind i de nye organismer. Vi modnes ved at høste virkningerne af vores handlinger i dette og tidligere liv – uanset om vi husker disse eller ej. Ingen erfaring går til spille. Lidelseserfaringerne fører os ud af dyreriget og dets bærende princip: selvisheden og frem mod menneskerigets princip: du skal elske din næste. Dommedagstilstanden er altså udtryk for en ny verdenskulturs fødselsveer. Dette kosmiske overblik kan ikke opleves med intelligens alene. Trods den store vækst i materiel videnskab forfalder den gamle verdenskultur. Vores skærpede intelligens- eller analyseringsevne har ført til kolossale fremskridt, men som redskab for selvisheden har den også forstærket den dræbende evne ud i genialitet. Således er dyrets klør og gifttænder blevet afløst af satellitstyrede langtrækkende atombomber og andre mordvåben.

Men at kunne dræbe alt liv på kloden, kan ikke kaldes dyrisk? Er det ikke mere passende at kalde sådanne altødelæggende drabsevner for “djævelske”? Ifølge Det Tredie Testamente får den i Bibelen symboliserede “djævel” (og helvedet) sin opfyldelse via dommedagepokens morderiske menneske. Dette moderne menneske har mistet troen på en almægtig, alkærlig og alvidende Gud, og søger nu beskyttelse bag våben- og pengemagt.

Kosmisk viden skaber tillid og fred

Nutidens “dommedag” skyldes kosmisk uvidenhed. Formålet med Det Tredie Testamente er at give os den viden, der fjerner dødsfrygten og skaber fred og tillid mellem os. Den varige fred kan kun

skabes via viden om næstekærlighed. Den rent fysiske forskning har ikke formået at påvise logikken i at "elske sin Gud over al ting og sin næste som sig selv".

Den fysiske videnskab bygger på evnen til logik og analyse. Denne logik har tilsyneladende ført til konflikt med verdensreligionerne: "Hvorfor skulle en alkærlig, alvidende og almægtig Gud skabe et flertal af mennesker til helvede og lidelse (såsom børn der dør uden at blive døbt) og kun få til "frelse"?

Den logiske evne førte til, at menneskene midlertidigt mistede kontakten med Gud. Først da kunne oplevelsen af åndelig mørke og lidelse helt kulminere; dommedagen. Men sådan måtte det blive. Kærlige ord alene kan ikke forvandle et dyr til menneske. Det er i vores egen bevidsthed, at årsagen til ethvert møde med vor næste har sin rod. Via den ydre verden oplever vi det samme, som vi nænner at udsætte andre levende væsener for (fx dyr, mennesker og mikroorganismer i kroppen).

Kun i arbejdet med vores eget sind kan vi finde årsagerne til mørke og lidelse. Skæbnen er et spejl. Fra liv til liv udvikles kærligheden til alle levende væsener.

Skabelsen af et internationalt fredsrige

Bibelens "de sidste tider" betegner dyrerigets sidste tider i vores bevidsthed. Hver gang mørket forstærkes kan det synes voldsomt, men det er som en ild, der blusser op, lige før den går ud. (Og når det er mest vanskeligt har vi også bønnens mulighed for at komme i direkte kontakt med Gud). Krig og undertrykkelse forstærker kun menneskenes vilje til humanitet og internationalisme. "Dommedagen" – dvs. visdommens dom over selvskheden – vil derfor fortsætte lige til skabelsen af et internationalt verdensrige på jorden med verdens folk og stater forenet som én hjord med én hyrde, den evige Guddom.

Talsmanden den hellige ånd

Lys fødes i mørket, og hvilket lys kan være større end alkærligheden som videnskab og væremåde? Kun næstekærligheden kan forene menneskene og den evige Guddom med hinanden. Derfor bebudes i verdensreligionerne, at dette kærlighedslys skulle komme til syne i "de sidste tiders" dommedag og vejlede menneskene frem

til hele sandheden. I Bibelen omtales denne begivenhed fx i Mark. kap. 13 og Joh. kap. 14-16. Kristus kalder denne vejledning for: "Talsmanden den hellige ånd". "Talsmand", er et ord jøderne anvendte for hellige bøger. Ordene "hellig ånd" beskriver bevidsthed/tanker om det højeste, dvs. Gud og det evige liv. Det Tredie Testaments kosmiske analyser udgør denne talsmand.

Introduktion til symbol nr. 19 – fortsat fra side 3

Symbolet viser, hvordan alle lidelseserfaringer eller ulykkelige skæbner er virkninger af årsager vi selv har skabt i dette eller tidligere liv. Den store orange cirkelbue der går fra venstre (fortiden) ind mod midten (nutiden) symboliserer en dræbende handling (sabeln). Handlingen rammer det individ (trekant og hjerte), der i fortiden udløste en tilsvarende handling. Individet svarer igen på samme måde (højre sabel). Det skaber dermed en ny mørk karma (den store bue til højre) for sig selv i dette eller fremtidige liv. Kristus kendte denne kosmiske sammenhæng og udtalte: "Elsk dine fjender" og "alle der griber til sværd skal falde for sværd". Hævnens princip: "øje for øje og tand for tand" kan ikke fjerne mørket i verden, men leder derimod til mørkets og lidelsens kulmination baseret på den overtro (skelettet), at vi kan dræbe fjenden. Det Tredie Testamente viser, at vores evige jeg (trekanten) efter enhver død genfødes i højere og højere organismer. Hjertet symboliserer organismen, og rækken af orange firkantfelter de mange jordeliv. De gule felter ind i mellem symboliserer hvilepauserne i den åndelige verden. Der er kosmisk uvidenhed (mørk himmel) og brist på næstekærlighed bag ethvert drab og dom over vor næste. Vi skaber vores fremtid ved vores væremåde overfor vor næste dvs. alle levende væsener, fx mennesker, dyr eller mikroorganismer i kroppen. De ulykkelige skæbner vi skaber for os selv, forvandler os liv for liv bort fra det selviske og ind i næstekærligheden. At tjene og elske de levende væsener omkring os skaber en lys og lykkelig fremtid for os selv (stråleglorien bag den nattemørke himmel). De evige kosmiske realiteter fx "moderenergien" (vandret violet felt) garanterer, at vi kun kommer til at opleve det mørke, vi udsætter andre levende væsener for. Gennem erfaringer af mørke og uvidenhed udvikler den alkærlige Fader menneskene tilbage til sig selv, til freden og næstekærligheden.

Symbol nr. 19 forklares af Martinus i symbolbogen "Det evige verdensbillede" bind 2.

Næstekærlighed og tolerance

Kærlighedsbudet

I årtusinder har det lydt fra templer og kirker verden over: "Du skal elske din næste som dig selv", men det har ikke forhindret krig, nød og intolerance. Skyldes det nu en fejl ved kærlighedsbudet eller ved menneskene? Det Tredie Testamente giver et overraskende svar.

Forskelligheden

Nogle mennesker er humane, mens andre ikke viser tilbage for at skabe krige og konflikter. Set fra et kosmisk perspektiv bliver disse forskelle logiske. De vidner om forskellige trin i en udviklingsproces. Vi er i denne proces på vej fra det rene dyrerige til at blive mennesker i renkultur. Dyrets livsbetingelse er at dræbe eller blive dræbt – menneskets livsbetingelse er den uselviske kærlighed.

En trinvis udvikling fra liv til liv

Vi befinder os alle på denne udviklingsvej, blot på forskellige udviklingsstadier. Det giver os hver vores "udsigt" og dermed opfattelse af livet. Vi bliver let intolerante mod andres opfattelser; mod vores yngre (eller ældre) brødre og søstre i udviklingen. Vi tror deres holdning er et spørgsmål om vilje på samme måde, som man med viljen bestemmer sig for at stå op eller sidde ned. Men kun det daglige livs erfaringer magter at føre os, trin for trin, fra liv til liv, til alkærligheden. Reinkarnationen gør denne udvikling mulig.

Kristendom uden reinkarnation

I kristendommens historie har man hidtil kun regnet med ét jordeliv. Derfor anså man Kristus rene uselviskhed som uopnåelig for det almindelige menneske og alle, foruden Kristus, som fødte syndere.

Kærlighed er en organisk evne

Men det er ingen synd at være ufuldkommen. Den alkærlige væremåde opstår ikke på én gang, men udvikles hos alle via erfaringer af lidelse, sorg og sygdom – fra liv til liv. En evig skæbnelov

bevirker, at vores ukærlige handlinger kommer tilbage som et spejl. Lidelsen modner os til medfølelse og interesse for det humane. Først derefter giver det mening med studier af kærlighed. Først da kan vi med denne visdom skabe os en fuldkommen skæbne.

Det Tredie Testamente

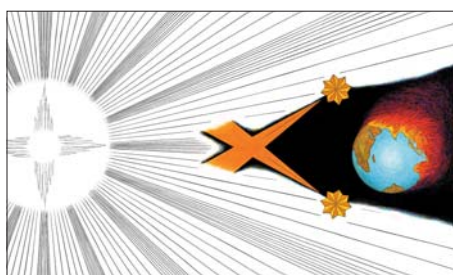
De kosmiske analyser af det levende bag enhver organisme fører til opdagelse af vores kosmiske slægtskab med næsten. Et evigt "jeg", der ikke er skabt, er vores fælles højeste identitet. Vi er alle "sønner og døtre af Guden" og kosmisk set ét med vor næste. Hvilken viden kan være mere befordrende for næstekærligheden end, at Gud og næsten er ét og samme væsen? Åndsvidenskaben forklarer kærlighedsbudets fulde betydning: at gælde vores forhold til samtlige levende væsener, uanset deres størrelse og ydre. Mange lidelsesfulde tilstande skyldes således vores mangelfulde forhold til dyrene og de levende væsener i kroppens mikrokosmos.

Målet er alkærligheden

Allerede for tusinder af år siden blev målet for menneskets udvikling formuleret: "Lader os gøre et menneske i vort billede efter vor lignelse" (1. Mosebog kap 1:26). Tusinder af år efter fik vi eksemplet på et sådan færdigt udviklet Gudemenneske. Han demonstrerede kærlighedsbudet i praksis og sagde: "Jeg var hungrig og I gave mig at spise – Jeg var tørstig, og I gave mig at drikke – Jeg var hjemløs, og I tage mig til eder – Jeg var nøgen, og I gave mig klæder – Jeg var syg, og I besøgte mig – Jeg sad i fængsel, og I kom til mig" (Matt. Kap. 25 v.35-37).

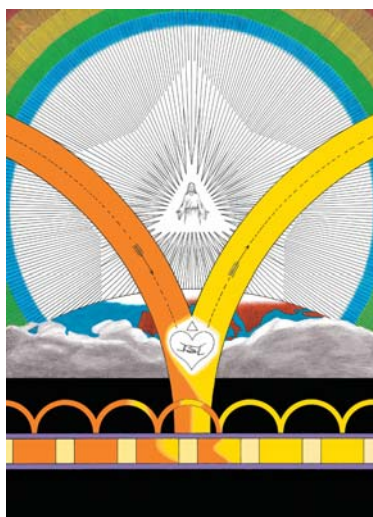
Introduktion til symbol nr. 3

De to stjernefigurer symboliserer to væsener eller grupper af væsener fx nationer, der bekriger hinanden (de orange stråler). Deres intolerance forhindrer Guds alkærlighed (lyshavet ud fra flammekorset) i at udfolde sig over jorden. I stedet opstår krigen (verdensbranden).

Alle krige og konflikters virkelige årsag

Intolerance
– Symbol 3

”Slår nogen dig på din venstre kind,
så vend også den anden til”

Det færdige menneske
i Guds billede efter hans lignelse
– Symbol 23

Forskellige kulturer har hver deres religiøse eller politiske opfattelse af vejen til lyset. Når uenigheden leder til intolerance udelukker den os fra Guds alkærlige bevidsthed og vi befinder os i mørket.

Kosmisk set er vi alle beslægtede via et evigt udeleligt ”jeg”. Vi er således omgivet af yngre og ældre søskende i den kosmiske ind- og udviklingsproces. Alle trin er lige nødvendige. Uden dette perspektiv opstår let intolerance, særligt mod de yngre eller de ældre og mere vise sjæle i denne udvikling. Det Tredie Testamente udgør et forsvar for samtlige levende væsener, uanset deres sympatier, karaktertrin eller holdninger til åndsvidenskab.

Introduktion til symbol nr. 23 – fortsat fra side 3
Symbolet hedder ”Det færdige menneske i Guds billede efter hans lignelse”. Et sådan menneske kan kun udstråle fred og tilgivelse. Det møder al fjendskab (symboliseret ved den orange skæbnebue)

med venskab (de forbundne hænder). Kristus, kunne bede for sine forfølgere midt i korsfæstelsen: ”Fader forlad dem, thi de vide ikke hvad de gøre” (Luk.23:34). Denne kærlige væremåde udsletter mørket (skyerne) og skaber også en lys fremtid for væsenet selv (den gule bue). Denne ”verdensgenløsning” (den strålende stjerne) er Guds undervisning og førelse af de levende væsener fra liv til liv (de firkantede gul/orange felter), afbrudt af ophold i den åndelige verden (de lysegule felter) frem til alkærligheden (gule felter). Vi har alle et evigt jeg (den lille trekant), der oplever igennem skiftende fysiske organismer (hertet). Dette jeg og Guds jeg er kosmisk set ét og samme.

Symbol nr. 3 forklares af Martinus i symbolbogen ”Det evige verdensbillede” bind 1 og symbol nr. 23 forklares i bind 2.

Se også ”Livets Bog” bind 1 kap. 1 og 2.

Verdens forenede stater – "én hjord og én hyrde"

Det kommende fuldkomne menneskerige – Symbol 26

På vej til et internationalt fredsrige

På rejse gennem evige kredsløb

Ifølge Det Tredie Testamente befinder vi os alle på evig rejse gennem kredsløb af lys og mørke. Nok kan vi med det fysiske syn se verdensaltets organismer fødes og dø på denne rejse. Men vi kan endnu ikke se, at der bag hver af disse utallige kroppe er et levende, usynligt "jeg". Et udødeligt "jeg", der evigt genfødes i nye og højere organismer.

Dyr eller menneske?

Menneskeheden befinder sig i slutningen af dyreriget – livets mørkezone. Vi har dyrket princippet: "den stærkes ret", liv efter liv frem gennem plante- og dyreriget. Og det er os selv der har skabt kulminationen af krig og kamp, og det er derfor også os selv der er blevet ofre i denne krig og kamp.

Man høster som man sår

Med det kosmiske syn kan det iagttages, at enhver høster sin egen sæd. Vores dræbende tanker og handlinger i fortiden er kommet over os selv. Og efter lidelsen længes vi nu efter lys og kærlighed.

Livet som en skabelsesproces

I kulturens begyndelse har vi mødt dette lys i form af religiøse førere. Gennem mange liv er vi i kirker og templer blevet undervist i visdom og loven for livet: "Du skal elske din Gud over alting og din næste som dig selv". Flere og flere mennesker begynder nu at føle denne kærlighed i deres eget bryst. Vi nærmer os således slutningen på en lang proces: skabelsen af det

bevidste humane menneske. En proces, der ikke stopper her i slutningen af dyreriget, men har et langt højere foreløbigt mål: det færdige menneske i Guds billede efter hans lignelse. (1 Mosebog kap 1). Det alkærlige og kosmisk bevidste menneske.

Nationalismens undergang

Også nationerne befinder sig på mere eller mindre humane udviklingstrin. De lærer også af "livets tale" og gennemgår selvished, landflygtighed og opløsning. Den gamle verdens kulturs fald er et naturligt led i skabelsen af en virkelig human samfundsordning. Verden over er vi vidne til skabelsen af et internationalt verdensrige. Første verdenskrig førte til dannelsen af "Folkernes forbund", ligesom næste krigskulmination førte til endnu mere internationalisme og oprettelsen af De Forenede Nationer. Den virkelige fred kræver uselvished eller internationalisme.

Skabelsen af fredsriget – en udviklingsproces

Et fuldkomment samfund kan ikke opstå på én gang ved revolution. Først skal alle fejl og mangler frem i lyset. Gennem disse erfaringer vil vi udvikle demokratibegrebet og skabe nye veje fremad. En tid endnu vil fattige og rige nationer kæmpe om det daglige brød og kriser, krige og politiske kampe fortsætte, indtil kærlighedsevnen er færdigudviklet. Dette garanteres af de evige kosmiske love, der styrer udviklingen frem til humane løsninger på al uro og alle problemer. Det globale samfund er allerede en realitet og de ulogiske tilstande er blot ufærdige stadier i skabelsesprocessen. Det er samme organiske proces, der virker overalt i naturen. Her kan vi se,

hvordan al skabelse fører til større fuldkommenhed og samarbejde. I vores egen krop har vi mange eksempler på dette. Fx de geniale, skabte apparater med hvilke vi ser, hører, lugter og smager. Ligesom disse vil også vores bevidsthed, vores evne til at skabe, blive fuldkommen en dag. Når logik og kærlighed har vundet over uretten på alle områder, bliver fredsriget en realitet.

I Livets Bog 1. kap. 4 beskrives, hvorledes et internationalt verdensrige er under skabelse. Heri skitseres fundamentet for det forenede verdensrige. Det følgende er et sammendrag heraf:

1. Fællesinteressens sejr over privatinteressen.
2. En international demokratisk verdensstyrelse.
3. Global afrustning og ét verdenspoliti (staten har ingen ydre fjender).
4. Et helt åbent højeste lov- og retsvæsen med repræsentanter, der kan skelne mellem ufærdig moral og "afsporing". De, der er havnet i psykiske afsporinger, vil blive mødt med kyndig hjælp på vejen tilbage til sundheden.
5. Jordens ressourcer og værdier vil blive anvendt som ligelig fødselsret for alle individer.
6. Afskaffelse af pengesystemet, der er blevet misbrugt således at den stærke bestemmer en vares pris uagtet vares virkelige værdi. I verdensstaten vil udførte arbejdstimer i stedet indføres som eneste betalingsmiddel.
7. En verdensomfattende børndoms-, alderdoms- og sygdomsfond. Alle ligestilles og økonomisk afhængighed inden for ægteskabet forsvinder helt.
8. Maskinerne overtager det meste af arbejdet. Arbejdet erstattes af studier og åndsforskning.
9. Voldspolitik og blodsudgydelser afskaffes helt.
10. I verdensstaten vil man ikke straffe og torturere forbrydere. Man forstår udviklingens gang og vil oprette separate juniorsamfund til glæde for omgivelserne og beboerne selv. Her kan de leve et naturligt liv og udvikle ånden.
11. Man vil fremme vegetariske næringsmidler, legemspleje og lyse boligforhold.
12. Man vil udvikle åndsfrihed, tolerance og kærlighed til alle levende væsener, til mennesker og dyr, planter og mineraler.

De evige kærlighedslove garanterer, at hele jordens menneskehed gennem udviklingens gang forenes som én hjord med én hyrde.

Læs Martinus analyser i Livets Bog 1. kap. 4: "Et internationalt verdensrige under skabelse".

Introduktion til symbol nr. 29

De mange kriser det globale samfund gennemgår, har til formål at føre menneskene tættere sammen. De kosmiske analyser viser, hvordan alle mennesker, kulturer og andre omstændigheder er lige nødvendige i livets helhed. Vha. åndsvidenskaben kan den globale integrationsproces fortsætte helt frem til opfyldelsen af Jesu ord om én hjord og én hyrde (Joh.10:16).

Symbolet viser dette kommende fredsrige, hvor verdensstaten (den store cirkel) har bevæget sig helt ind i lyset fra den ny verdensimpuls (den hvide farve). De tidligere religiøse forestillinger (gul og orange) svinder bort til fordel for viden om Gud og realiteterne bag livet. Den fysiske videnskab forbindes med åndsvidenskaben, dvs. videnskaben om kærligheden. Da vil den fysiske videnskab endeligt opfylde sin mission: at frigøre menneskene fra at skulle "tjene sit brød i sit ansigts sved". Maskinerne vil helt overtage det fysiske arbejde og menneskene få tid til at studere og arbejde med kunst, ånd og anden meningsfyldt livsudfoldelse.

På symbolet ses hvordan Jordens nationer (de hvide cirkler) og regeringer (pilene) er blevet til regioner med hver deres særpræg (de grønne felter) i verdensstaten. Solen i midten udtrykker at næstekærligheden – den humaniserede intelligens er det centrale i alle lokale og globale forhold. Verdensstaten ledes i starten af menneskenes ypperste repræsentanter indenfor deres specielle ansvarsområder – valgt ind via afstemning. Med tiden kan verdensregeringen sammensættes af kosmisk bevidste væsener (symboliseret med den blå stjerne).

Symbol nr. 26 forklares af Martinus i symbolbogen "Det evige verdensbillede" bind 2.

Læs eventuelt småbog 24 "Kulturens skabelse".

Gud og Gudesøn er ét

Det evige verdensbillede, det levende væsen II, den evige Guddom
og de evige Gudesønner – Symbol 11

Hvor er Gud?

Nutidens tvivlende menneske

Mange mennesker har vendt det religiøse ryggen. "Gud" er et alt for ofte misbrugt ord, der for nogle føles tomt og associeres med overtro, naivitet og snæversyn. I stedet rettes opmærksomheden imod andre af livets mere konkrete områder.

Homo sapiens

Vi kan tænke, beregne og forudsæ og kalder os derfor "Homo Sapiens", det tænkende menneske. Tænkeevnen har gjort os til herre over vældige kræfter i naturen og himmelvidt overlegne dyrene – men den har endnu ikke gjort os fuldkommen lykkelige.

De evige spørgsmål

I det indre findes endnu uudforskede områder, som vi ikke forstår og behersker. Store spørgsmål venter fortsat på at blive besvarede: Er der nogen retfærdighed til? Hvad er meningen med lidelsen? Hvem er vi? Hvorfra kommer vi, og hvortil går vi? – Men hvorfor stille sådanne tilsyneladende ubegribelige spørgsmål?

Vi lever, røres og er i verdensaltet

Ja, kan vi lade være? Hele vores livsoplevelse afhænger jo af vekselvirkning med dette verdensalt. Via kontakten med verden omkring os har vi udviklet en fysisk organisme og organer til at se, høre, lugte, smage og ikke mindst en hjerne til at tænke med. Ifølge Det Tredie Testamente lever vi i en intim relation med det ganske verdensalt og i dette møde afgøres vores skæbne af vores indre.

Kend dig selv og du kender universet...

Når vi finder det evigt levende i os selv, opdager og forstår vi samtidigt livet omkring os. Verdensaltet er levende. Det er det samme liv, som tilkendegiver sig gennem alt og alle, og det er denne levende organisme og de kærlighedslove, der styrer denne, der beskrives i Det Tredie Testamente.

Forklaringen på det evige liv

I Det Tredie Testamente indbydes den kritiske, humane og videnskabeligt indstillede tænker til en svimlende opdagelsesfærd. Trin for trin bevæger vi os indad til det evige perspektiv over livet.

7. guldorn

Åndelig videnskab

Mens det ikke kræver moralske kvalifikationer at udforske den ydre verden, så er dette en betingelse for at kunne forstå os selv og vort indre.

Formålet med Det Tredie Testamente er at løfte de eksistentielle og moralske spørgsmål til et videnskabeligt niveau. Sådanne analyser af livet kaldes for åndelig videnskab, da de realiteter som beskrives her, ikke kan opleves med fysiske sanser. Der kræves en psykisk evne for at få personlig adgang til løsningen på livets gåde: "Kun den rene af hjertet skal se Gud."

I bogen "Det evige verdensbillede" bind 1 forklarer Martinus symbol nr. 11 og dermed også den evige Guddom. Her gennemgår han fx de 6 principielle riger, der afløser hinanden i verdensaltet: Saligheds-/mineralriget, planteriget, dyreriget, menneskeriget, visdomsriget og den guddommelige verden, (lys indigo, rød, orange, gul, grøn og blå) – tilsammen Guds legeme og bevidsthed.

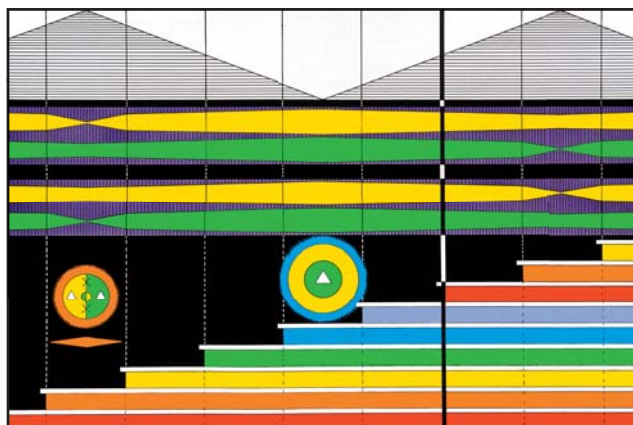
Introduktion til symbol nr. 11

Billedet fremtræder på en hvid skive. Denne baggrundsskive symboliserer vores evige og ubegrænsede jeg – udenfor tid og rum. I vores inderste dyb findes dette "noget": en inderste kerne af stilhed og uforanderlighed. Alle oplevelser kredser omkring dette usynlige centrum: opleveren/jeget. Det er af ikke-materiel natur og kan derfor hverken opløses eller sammensættes. Det udelelige, levende, evige jeg (X1), er altså det samme bag alle de levende væsener. Det er vor egen højeste identitet, som det er muligt for det udviklede menneske selv at opleve.

Religionerne er skabt på basis af de vises udtalelser hvoraf den højeste lyder: "Du skal elske din Gud over alting, og din næste som dig selv". Denne formel for livet, siger jo egentligt, at livet omkring os er identisk med os selv. Vi er ét. I det levende uendelige verdensalt har levende væsener deres tilværelse inde i større organismer. Alle vegne sprudler det af liv. Uanset de store forskelle i størrelse, form og den tidsoplevelse, vi er underkastet, er vi alle dele af en uadskillelig enhed: Gud.

De utallige væsener er symboliseret ved cirklerne i periferien, og Guddommen ved udstrålingen i symbolets centrum. Det violette felt udtrykker den evige skabeevne (X2), og den med seks farver markerede cirkel symboliserer denne skabers manifestation: den skabte verden med sin uendelighed af timelige detaljer (X3). Verdensaltets grundanalyse er ét evigt udeleligt treenigt princip: X1/skaber, X2/skabevnen og X3/det skabte. Disse tre evige aspekter ligger til grund for livets evige oplevelse.

Symbol nr. 11 forklares af Martinus i symbolbogen "Det evige verdensbillede" bind 1.

Det evige livseventyrs magiske troldspyd

Polprincippet kosmiske kredsløb
– Symbol 35

To slags kærlighed

Seksualiteten under forandring

Alle vegne ser vi store forandringer på det seksuelle og familiemæssige område. Livet er fyldt med eksempler. Vi ser seksualiteten sprænge alle normer. Vi ser skilsmisser, nye former for ægteskaber, barnløse ægteskaber, singleliv, homoseksualitet og nye mande-kvinderoller. Er der nogen dybere mening med hele denne forandringsproces?

En tusindårig udvikling

I lyset af Det Tredie Testamente handler det om en overgang fra Moses-epoken til Kristus-epoken. Moses i Det Gamle Testamente var ægteskabets profet. For ham og datidens mennesker var ægteskabet den højeste livslykke. Derefter kom Jesus og sagde: "I mit rige tages ikke til ægte". Han elskede alle uafhængigt af køn og viste dermed fremtidsmålet, opfyldelsen af livets højeste bud: "Du skal elske din Gud over alting og din næste som dig selv" (Matt. 22.37-39). Kristus var således alkærlighedens profet, ikke ægteskabets.

De ulykkelige ægteskabers epoke

Ægteskabsmoralen har i årtusinder været fundamentet for både samfundet og det enkelte individ. Men hvordan kan et menneske, der overholder ægteskabsloven samtidigt overholde kærlighedsloven om at elske sin Gud over al ting og sin

næste som sig selv? Hvis en ægtemand elsker et andet menneske højere end sin ægtefælle, bedriver han jo hor? Dette er mødet mellem to verdensepoker. Verden oplever nu den ny tids fødselsveer. Denne overgang analyseres i hele Det Tredie Testamente. F.eks. i "To slags kærlighed" og "Livets Bog" bind 5.

En overgangsperiode

Der er således en dybere mening med alle de eksperimenter og ulykkelige tilstande, vi ser omkring os. Det er en verden af muligheder og faldgruber, der åbner sig for det moderne menneske på det sidste stykke af vejen mod målet: "Det færdige menneske i Guds billede efter hans lignelse" (1 Mos 1:26).

Alkærligheden

Gud er ikke partisk, elsker ikke blot enkelte individer betinget af køn – Gud er alkærlig. Målet med vores mange liv i den fysiske verden er, at vi selv skal blive ligeså fuldkomne og som Kristus: ét med Faderen.

Det fuldkomne menneske

Dette fuldkomne menneske gifter sig ikke, bliver ikke forelsket eller jaloux og får ikke børn. Det er ved at lade den fysiske verden bag sig og blive et rent åndeligt væsen. Et væsen, der ligesom Kristus, kan opstå fra de døde, dvs. med tankekraft

8. guldorn

materialisere sig på det fysiske plan uden hjælp fra fysiske forældre. Da har ånden endeligt sejret over materien.

En ny organisk evne

Uvidenhed om denne proces forårsager meget konflikt, intolerance og forfølgelser af de, der er anderledes på de seksuelle felter. Man bliver let kanøflet, hvis man ikke følger skik og brug. Men der er en almengældende proces bag denne forvandling. Ligesom ægteskabstilstanden er organisk og varetages af automatik, forelskelse og parringsdrift, er vi nu vidne til fremkomsten af en ny organisk evne: alkærligheden. I sit slutfacet vil den gøre ethvert møde med næsten til den højeste lykkelige.

På symbolet forklares den organiske struktur bag denne alkærlige tilstand.

Introduktion til symbol nr. 35

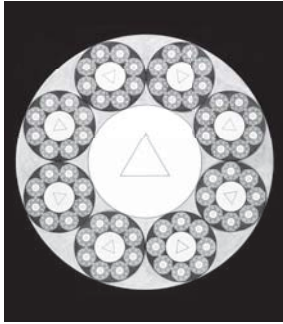
Øverst ser vi to store skraverede trekanter. Spidserne markerer selvishedens kulmination i dyreriget (orange trappetrin). Derunder ser vi nogle lange gule og grønne felter. De symboliserer de såkaldte "sympatiske anlæg": Den feminine pol (gul), og den maskuline pol (grøn). Med de øverste to symboliseres "poleme" hos et hankønsvæsen og nedenunder hos et hunkønsvæsen. Dette hunkønsvæsens maskuline pol (grøn) er i sin mindste

udfoldelse, når det kulminerer i dyreriget. I dette rige fremtræder de levende væsener derfor som han- eller hunkønsvæsener. De 6 farvede trin markerer spiralkredsløbets riger: Rød: instinkt/planteriget. Orange: tyngde/dyreriget. Gul: det rigtige menneskerige. Grøn: visdomsriget. Blå: den guddommelige verden. Lys indigo: salighedsriget/mineralriget.

Vi befinder os i slutningen af dyreriget. Her er evnen til sympati i sin mindste udfoldelse, og virker kun overfor familien og udvalgte individer af det modsatte køn. Derfor opstår jalousi, kamp, konflikter og alles krig mod alle. I livets helhed udgør denne mørkezone kontrasten til alkærligheden. Denne kontrast er nødvendig for overhovedet at kunne opleve lys og kærlighed. I det kosmiske perspektiv bliver alle oplevelser til nytte samt til glæde og velsignelse i deres slutfacet. Hermed stadfæstes livet som en fuldkommen og kærlig skabelsesproces, der fører os alle til alkærligheden. Med denne evne kan vi selv kontrollere Guds ord i skabelsesberetningen: "Alt er såre godt".

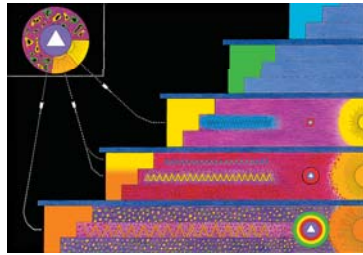
Dette virkelige livs kulmination er markeret ved spidsen nedad på den hvide trekant.

Se Martinus forklaring til symbol nr. 35 i symbolbogen "Det evige verdensbillede" bind 4.

”I min Faders hus er der mange boliger”

Livsenhedsprincippet
– det første glimt af en Guddoms eksistens
– Symbol 7

”De skulle være eder til føde”

Mennesket og animalsk og
vegetabilsk føde
– Symbol 38

Den ideelle føde og mikrokosmos

Hvad er liv?

I Det Tredie Testamente defineres det levende liv som et immaterielt, evigt ”jeg” bag alle organismer og bevidstheder. Her beskrives, at der er ønske, begær og vilje, dvs. bevidsthed bag alle verdensaltets bevægelser. Dermed kædes begrebet liv og levende væsener sammen med alt, hvad der eksisterer i verdensaltet.

Bevidsthed

Gennem milliarder af år har jorden udviklet sig fra en ildglødende kratersø frem til livsbetingelser for planter, dyr og mennesker. Disse begreber: ”planter”, ”dyr” eller ”mennesker” beskriver de ydre redskaber for det evige, levende ”jeg”, der bagved overlever alle disse skiftende redskaber. Organismernes stadige forfinelse og udvikling afspejler individernes indre bevidsthedsudvikling fra liv til liv.

Vi er kosmiske søskende

I årtusinder er vi blevet undervist i visdom og loven for livet: ”Du skal elske din næste som dig selv”. Åndsvidenskaben udvider og fordyber nu forståelsen af, hvem denne næste er. Med analysen af det evige jeg, bliver det synligt, at vi alle er kosmiske søskende på forskellige trin. Dyrene er fx vores yngre slægtninge i udviklingen. Vores evige fælles-jeg er forklædt i utallige ydre variationer af størrelse, form og livsrytmer – selv i vor egen krop pulserer livet (se introduktionen til symbol 38 på næste side).

På vej bort fra dyreriget

Livets oplevelse veksler mellem lys og mørke. I denne evige proces skulle vi igennem en kulmination af krig og uvidenhed for at mættes af dyrerigets livsbetingelse: magt er ret. En evig lovmæssighed: man høster som man sår garanterer, at vi mættes. For helt at vinde freden, må vi overvinde vores ufærdige dyriske sider og nu tilpasse os det livgivende princip, hvilket også kræver at retten forenes med magten.

På vej til alkærlighed

Kødspisningen hører til i dyreriget, som vi nu udvikler os bort fra. Også dyrene må blive genstand for vores voksende medfølelse. Vi nænner ikke mere selv at tage livet af dyrene og har overladt drabsprocessen til andre. Vi er også begyndt at koge og stege den rå føde, for at aflaste organismen. Det er alt sammen led i en længere udvikling frem mod målet: ”Det færdige menneske i Guds billede efter hans lignelse” beskrevet i 1. Mos. 1:26. I starten af Bibelen beskrives også den fuldkomne føde for dette menneske: ”Se, jeg har givet eder alle urter, som giver sæd, som er over jorden, og allehånde træer, i hvilke træers frugt, som have sæd. De skulle være eder til føde” (1. Mos. 1:29).

Ligesom vi ikke bliver alkærlige væsener i Guds billede på ét jordeliv, tager det også tid for vores organisme at omstille sig til den menneskelige føde – den rene frugternæring. Længe endnu

behøver vi alle de vegetariske produkter, da udviklingen foregår organisk fra liv til liv og ikke kan forceres. Indtil videre er det mindste onde at koge grøntsagerne, da disse organismers nedbrydning ikke fører til realistisk smerte for det oplevende liv bag. Men vi må altså selv undersøge hvilken føde, der passer vores egen fordøjelse bedst. I analyserne af mikrokosmos (symbol 38) forklares, at den fuldkomne føde består af de mikrovæsener, der lever videre i legemet. De der dræbes, gør ingen nytte og forsvinder som afføring. Det er disse vi, for sundhedens skyld, bør undgå at spise.

Også i kroppens mikroverden lever myriader af levende væsener på lignende vis, som vi selv befinder os i jordklodens levende organisme. Dem kan vi behandle kærligt med den rette ernæring, frisk luft, lys, søvn og positive tanker. Vi kan endda tage hensyn til de mange mikrovæsener, der fortsætter deres liv i legemet længe efter vores "død". Det kan vi gøre ved at anvende mere fuldkomne bisættelsesmetoder.

Uvidenhed bag alle sygdomme

Vores mentalitet, forholdet til føde, giftstoffer mm, bestemmer kroppens sundhed i denne og kommende tilværelser. Brug af giftstoffer kan forhindre sundheden i kroppens organer flere liv i træk. Alle disse forhold er ligeledes med til at bestemme, hvor vi kommer til at leve og bo. Hvad vi gør imod vores mikrovæsener, kommer vi, via vort ydre miljø, også selv til at opleve som skæbne.

Introduktion til symbol nr. 7

Trekanten i midten symboliserer det levende "jeg" – den usynlige skaber bag organismen. Her symboliseres det geniale samarbejde mellem væsenerne – fra det mindste til det største, opad og nedad i det uendelige. Kosmisk set har alle væsener samme evige struktur bag bevidstheden og organismen. Begrebet "størrelse" er relativt. Alle væseners organismer opbygges af mindre levende væseners organismer. (De mørkegrå cirkler og trekanter). Og alle har deres livsrum i større

væseners organismer. Vi har givet nogle af disse bevidste og oplevende væsener navne: atomer, celler, organer, dyr/menneske, kloder, solsystemer og galakser. Guds organisme udgøres således af en uendelig række levende væsener inde i levende væsener. Alle er de lige så levende og oplevende som os selv.

Introduktion til symbol nr. 38

Symbolet forklarer den gradvise frigørelse fra det dræbende princip i vores forhold til kosten:

- Nederste orange trappetrin viser dyreriget, og cirklen til højre kødet, der er rovdyrets naturlige fødeemne.
- Næste gul/orange trappetrin viser den bedste føde for det jordiske menneske: kerne-, rod- og bladprodukter, og den begrænsede drabsproces ved tilberedning og fordøjelse af denne føde. De kommende fødeemner spiller allerede meget ind: frugt, ilt og den undervurderede sjælelige ernæring.
- Det tredje gule trappetrin viser det kommende menneskeriges rene frugtføde. De levende mikrovæsener i denne føde fortsætter levende over i organismen efter optagelse.
- Næste trappetrin symboliserer de rent åndelige riger og deres sjælelige føde.
- Cirklen øverst til venstre viser jordmenneskers relationer til disse fødeemner. Kosmisk set betyder det et stort krafttab for vores organisme at dræbe de levende mikrovæsener i kødet, inden det kan blive til føde. Denne proces er naturlig for rovdyrene som symboliseret på det nederste trappetrin: Vibrationerne fra kødets mikroverden (zigzaglinjen) overvindes i fordøjelsen ved at "kødlivsenhederne" (gule og grønne partikler) dræbes for derved at frigøre den levende næring heri (de røde partikler).

Symbol nr. 7 forklares af Martinus i symbolbogen "Det evige verdensbillede" bind 4. Symbol nr. 38 forklares i bind 1.

Se eventuelt også bøgerne "Den ideelle føde" og "Bisættelse".

“Gå ind i dit kammer...”

Den evige kosmiske organiske forbindelse
mellem Gud og Gudesøn II
– Symbol nr. 22

Bønnens mysterium

Nutidens livssyn

Det moderne materialistisk indstillede menneske finder det naivt at bede. Det tror ikke på en åndelig verden, og opfatter derfor bøn som et tomt ritual.

Det Tredie Testaments livssyn

I Det Tredie Testamente beskrives vi som evige og udødelige. Dette gælder såvel planter, dyr og mennesker. Organismen opfattes her som et midlertidigt opbygget redskab styret af bevidstheden. Når organismen går under, fortsætter livsoplevelsen i den åndelige verden. Derfra fødes vi atter og atter ind i den fysiske verden for fortsat bevidsthedsudvikling. Da vores primære hjemsted er den åndelige verden, er det muligt at kommunikere med denne verden direkte – også når vi befinder os i en fysisk organisme. Denne form for åndelig kommunikation sker gennem det, vi har lært at kende under begrebet bøn.

En evne under udvikling

Evnen til at bede er, ligesom alle andre evner, underkastet udvikling. I det materialistiske menneske er evnen nærmest ubevidst, men kommer dog i funktion ved livstruende situationer – på samme måde som når dyret skrider i sin livsfare. Bønnen er en videreudvikling af dyrets angstskrig.

Bøn udvikler bevidstheden

Fra dyrets skrig ud i det ukendte, bliver bønnen udviklet frem til en bevidst kommunikation direkte med Gud, ligesom vi kender det fra Kristus. Derfor hans ord: “I skal bede og aldrig blive trætte”. Gud er ikke smålig. Han lytter også, hvis vi ikke tror.

Fysisk og åndelig kommunikation

Det Tredie Testamente analyserer naturen og livet som et altomfattende levende og bevidst væsen – Gud. Gud har, ligesom os, en fysisk organisme (verdensaltet) og en evig bevidsthed bag denne. Vi kan derfor tale med Gud ad to kanaler, i det ydre gennem vor næste og i det indre, direkte med Gud. Den fysiske samtale med Gud foregår via naturen, medmenneskene, samfundet eller verden, og den åndelige via åndelige væsener, der fungerer som Guds organer til at høre og svare på bønner. Intet undgår Guds bevidsthed.

Alle bønner besvares

Når vi får svar på en bøn, kan det komme via mennesker i vore omgivelser, der uden selv at være sig det bevidst, har modtaget en impuls fra det åndelige plan. Men det kan også ske, at vi får et direkte svar fra den åndelige verden som vejleder os.

10. guldorn

Den uselviske bøn – livets største kraftkilde

Men bønnen kan ikke gøre det skete usket. Det, der sker, må jo ske, da det er et led i skabelsen af den fuldkomne bevidsthed. Dybest set ønsker vi ikke at standse denne fuldkommengørelse af os selv. Vi forstår dog ikke altid undervisningen, mens den finder sted, da vi ikke kender Guds alkærlige plan og livets mening. Med kendskab til denne plan bliver det logisk at bede på samme måde som Jesus i Getsemane have før sin korsfæstelse: Ske ikke min, men din vilje.

Introduktion til symbol nr. 22

På symbolet ser vi de fysiske og åndelige verdener. De to skrå sorte streger inddeler de 6 riger i to afsnit. Forneden ser vi den fysiske del af verdensaltet: mineral-, plante-, dyre-, og det fuldkomne menneskeriges fysiske del, markeret med lys indigo, rødt, orange og gult – tilsammen Guds fysiske organisme. Foroven ser vi de rent åndelige riger: resten af det rigtige menneskerige, visdomsriget, den guddommelige verden og salighedsriget (dvs. mineralrigets åndelige side), markeret med gult, grønt, blå og lys indigo. Disse områder udgør Guds bevidsthed. Den lille trekant (jeg) og den store (Gud) viser hvorledes, der dybest set kun eksisterer én relation: den mellem jeg og Gud. Gud er alt det, der omgiver os, såvel forneden som foroven på symbolet.

Da alle gudesønnernes jeg'er er identiske med Guds jeg, kan ingen adskilles fra Gud, og derfor kan bevidsthedskontakten til Gud heller aldrig afbrydes. Således kan Gud via de åndelige verdener fuldkomne væsener styre og lede alt i den fysiske verden i kontakt med alkærligheden. Via kontakten til Gud kan vi bede om, og få kraft, mod og godt humør til at møde livet – troende såvel som ikke-troende. Den rette brug af bøn kan dermed holde alt mørke ude af vores bevidsthed, uanset hvad der sker os i det ydre. Via bøn kan vi også få inspiration i det daglige liv, i kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde, ja i alle store og små begivenheder – Gud ønsker, at vi skal blive fuldkomne. Der er da heller ikke noget til hinder for, at vi takker Gud for den hjælp og undervisning, vi hver dag får gennem alt det, der sker.

Symbol nr. 22 forklares af Martinus i symbolbogen "Det evige verdensbillede" bind 2.

I bøgerne: "Bønnens mysterium" og "Meditation", analyseres bønnen.

Det Tredie Testamente – litteraturoversigt

Det Tredie Testamente omfatter Martinus samtlige udgivne skrifter og symboler.

LIVETS BOG bind 1 – 7 (Se fortegnelse over indholdet på side 24-25)

Det Tredie Testamente forklarer livets egen religion. Her er vi alle på forhånd medlemmer, onde såvel som gode, troende såvel som ikke troende, også dyrene, og planterne – her behøves ingen optagelses-ceremonier. Alle har uundværlige roller i de gigantiske skuespil, der foregår i naturen og som vi kalder for verdensaltet. Da verdensaltet her beskrives som levende kan det sammenlignes med en bog – Livets Bog. Alle læser i denne bog – hvert eneste øjeblik. "Livets Bog" vil hjælpe os til forstå "livets tale" og her opdage hvem vi er, hvorfra vi kommer og hvortil vi er på vej.

DET EVIGE VERDENSBILLEDE bind 1 – 4

Det evige verdensbillede indeholder de udgivne kosmiske symboler og forklaringer. Med hjælp af symbolerne kan læseren let danne sig et overblik over de kosmiske analyser og det evige verdensbillede. Adskillige symboler er desuden vist og forklaret i "Livets Bog" og i nogle af de andre bøger.

Her beskrives vores indre verden, evige struktur, livslovene og de store kosmiske sammenhænge. Da de kosmiske realiteter ikke er begrænsede i tid og rum, kan de kun beskrives symbolsk. Bind 1 indeholder symbol 1-16, bind 2: symbol 17-26, bind 3: symbol 27-33 og bind 4* symbol 34-44.

LOGIK

Kærlighed og logik er ét og samme. Den materialistiske videnskab og livsmysteriet. En ulogisk verdensopfattelse. Bibelen indeholder evighedsfacitter beskrevet for de enfoldige og de vise.

Skabelsesberetningen forklares. Reinkarnation. Vejen ud af dyreriget, det fuldkomne menneske ét med Gud. Det evige liv og nødvendigheden af både lys og mørke. Guds ophøjede syn på verden: Alt er såre godt. Bogen er tænkt som en indføring i det evige verdensbillede.

BISÆTTELSE

Her forklares et nyt og vigtigt aspekt af kærlighedsbudet: forholdet til det levende mikrokosmos. Søvn, ernæring, tanke, sundhed, livskraft, ligbrænding, blomsterplukning, vivisektion, giftindtagelse, flokbevidsthed, materialistisk og kosmisk videnskab.

YDERLIGERE BØGER OG ARTIKLER

En lang række artikler er udgivet i tidsskriftet "Kosmos". De følgende artikler er udgivet i 28 småbøger (nummer i parentes). Artiklerne er i det følgende sorteret efter indhold:

Omkring min missions fødsel (4) – Juleevangeliet (13) – Gavekultur (12) – Julelysene (14) – Påske (2) – Hvad er sandhed? (3) – Pilatus, Kristus og Barrabas (17) – Vejen, sandheden og livet – Dømmer ikke (21) – Hvorfor skal man tilgive sin næste? (17) – Tanker omkring påske (14) – På kærlighedens alter (20) – To slags kærlighed (28) – Et glimt af verdensgenløsningen – Getsemane have (15) – Den sekundære og den primære opstandelse (22) – Pinseglans over livet – Blade af Guds billedbog (6) – Reinkarnationsprincippet (16) – Jeg'et og evigheden (27) – Udødelighed (26) – De levende væseners udødelighed (23) – Gennem verdensaltets tomrum – Universets mælkeveje (16) – Kosmisk bevidsthed (10) – Kosmiske glimt (19) – Det psykiske tempel (21) – Den store fødsel (18) – Mental suverænitet (10) – Vejen til indvielse (12) – Bønnens mysterium (11) – Meditation (20) – Det femte bud (19) – Ud af mørket (15) – "Dyrets billede" og "Guds billede" (18) – Primitivitet og overtro (23) – Bevidsthedens skabelse (14) – Verdenssituationen og "Guds billede" – Guds skabelse af mennesket – Djævlbevidsthed og kristusbevidsthed (26) – Lavintellektualitet og højintellektualitet (19) – Primitiv og intellektuel gudsdyrkelse (18) – Den længst levende afgud (7) – Mellem to verdensepoker (9) – Menneskehedens skæbne (1) – Livets skæbnespil (18) – Jordmenneskets skæbneårsag – Verdensreligion og verdenspolitik (17) – Verdensfredens skabelse (27) – Kulturens skabelse (24) – Vejen til paradiset (25) – Menneskeheden ét med Gud (20) – Åndsvidenskabens nødvendighed (23) – Hinsides dødsfrygten (21) – Den ideelle føde (5) – Unaturlig træthed (16) – Mentale fængsler – Livets vej (22) – Menneskeheden og verdensbilledet – Omkring mine kosmiske analyser (12).

Det Tredje Testamente – Den intellektualiserede kristendom*

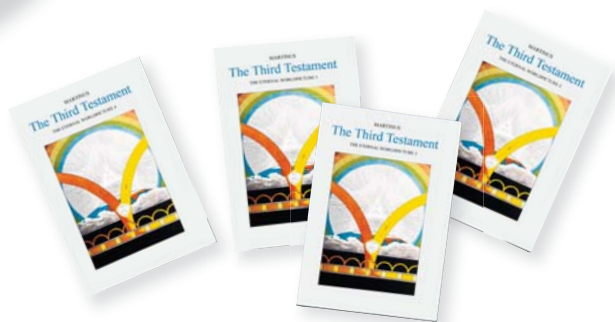
Redigeret udgave af Martinus efterladte, uafsluttede manuskripter, der understreger sammenhængen mellem Det Gamle, Det Nye og Det Tredie Testamente.

Artikelsamling 1 (45 Foredrag og artikler af Martinus)

Indeholder 45 udvalgte foredrag og artikler af Martinus fra perioden 1929-1972 i kronologisk rækkefølge. Tidens aktuelle begivenheder spejles i evighedslyset.

* Redigeret efter Martinus' bortgang vha. efterladte manuskripter.

Livets Bog – hovedværket i Det Tredie Testamente

Kapitler og indhold i Livets Bog bind 1-7.

LIVETS BOG 1

I fortalen redegør Martinus for kilden til sin viden og den frihed og tolerance, der møder læserne fra forfatterens side. Derefter følger 6 kapitler, der tilsammen udgør indledningen til Livets Bogs 7 bind.

LB 1 indeholder følgende kapitler:

1. Verdenssituationen
2. Det guddommelige skaberprincip
3. Den ny verdensimpuls
4. Et internationalt verdensrige under skabelse
5. Jordmenneskehedens modtagelighed for den ny verdensimpuls
6. Fra dyr til menneske
7. Grundenergiene og tilværelsesplanerne
8. Udvikling

Til hjælp for analyserne er der gengivet og forklaret 8 kosmiske symboler.

LIVETS BOG 2

Afsnittet: "Kosmisk kemi" indledes. Dette bind fokuserer på vores tankeverden, mentalitet eller sjæl. Vores skæbne er udelukkende et resultat af hvorledes vi bruger vores bevidsthedskræfter. For at kunne tænke og handle fuldkomment må vi også kende til lovene for tænkning. Med dette kendskab bliver det muligt at skabe en fremtidig fuldkommen skæbne og en fuldkommen verden.

Livets Bog 2 indeholder følgende kapitler:

9. Loven for stoffernes reaktion
10. Jeg'ets evige kraftkilder
11. Tankeklimaer

Samt symbolet "Grundenergiernes kombination", der forklares.

LIVETS BOG 3

Afsnittet "Kosmisk kemi" fortsætter og afsluttes. I Kapitel 12. "Livsubstanser" bliver det evige livs grundprincipper katalogiserede og beskrevne. Symbolerne "Kredsløbsprincippet" og "Livsmysteriets løsning" forklares. Dette bind afsluttes med en sammenligning mellem talsystemets logiske opbygning og verdensaltets evige grundstruktur.

LIVETS BOG 4

Afsnittet "Det evige liv" indledes. I Kapitel 13. behandles emnet: "Det levende væsen". Gud åbenbares i det levende væsen og omvendt. Evighed og tid – en enhed. Åndelige verdener. De indviede og de "døde". Formålet med den fysiske verden. Bibelen og åndsvidenskaben. Politik og religion. Strafferet og kristendom. Demokrati, diktatur, kapitalisme, kommunisme og verdens forenede stater. Jødernes historie og skæbne. Forskellen mellem Det Gamle og Det Nye Testamente. Ægteskab og alkærlighed. Symbolet "Livet og døden" forklares.

LIVETS BOG 5

Kapitel 14. behandler emnet "Den højeste ild" eller seksualismen i alle dens fremtrædelsesformer. Næstekærlighedens organiske struktur. Seksualitetens forvandling. Adam og Evas skabelse, en kosmisk forklaring. Troen på jomfrufødslen. Parringsympati og alkærlighed. Mørke, lidelse og forelskelse. Foreningen af det mandlige og det kvindelige i menneskets psyke. Skabelsen af mennesket i Guds billede. Fra dyr til menneske. Forskellige seksuelle stadier fra "A" til "K". Seksuelle veje og vildveje analyseres. I det fuldkomne menneskerige tager man ikke til ægte.

LIVETS BOG 6

Kapitel 15. analyserer "Guds rige eller livets eventyr". Det indre psykiske tempel symboliseres ved Jødernes tempel. Forgården, det hellige og det allerhelligste symboliserer psykiske realiteter på vej til indvielsen.

Meditation, kosmiske glimt, bønnens princip, elektricitet og tærskelens vogtere. Åbningen af det allerhelligste – oplevelsen af at være ét med Gud.

Gud taler til sin elskede Gudesøn, Guds bevidsthed; "Den hellige ånd". Faderen og sønnen, tiden og rummets skabere. Gud som Fader og beskytter af alle levende væsener.

LIVETS BOG 7

Afsnittet "Det evige liv" afsluttes. I Kapitel 16. uddrages konsekvenserne af det evige verdensbillede. Emnet er "Den kosmiske verdensmoral" – den ny verdenskulturs fundament.

Verdensregeringens opgave. Pengeløs økonomi. Afskaffelse af straf og tortur. Kosmisk videnskab og den materialistiske videnskabs begrænsning. Verdensbilledet opsummeres i 41 punkter. Ud af mørket. Alle mennesker bliver en virksom celle i Guds bevidsthed.

Efterskriftet: "Gudesønnen ét med sin Fader", en tak til Gud, var det første Martinus skrev efter indvielsen, sin kosmiske ildåb, i marts 1921.

30 år gammel i 1921
– året for hans kosmiske fødsel

Martinus 44 år gammel

Hvem var Martinus?

Martinus deler hjemland med den store eventyrforfatter H. C. Andersen, som kunne gøre et eventyr ud af virkeligheden. Man kan sige det omvendte om Martinus. Han har gjort eventyret til virkelighed ved at forvandle religionernes evige kerne og ubegrænsede kærlighedsbudskab til åndelig videnskab!

Martinus fødtes i 1890 i Sindal, Nordjylland hvor han voksede op hos plejeforældre på et lille husmandssted. Han fik ingen uddannelse udover den elementære skolegang og ønskede om selv at blive skolelærer gik ikke at opfylde pga. de ringe økonomiske kår. I stedet blev han røgterdreng, mejerist, oppasser, nattevagt, postbud og kontorist i København.

Det følgende er Martinus' egne ord fra manuskriptet til 'Den Intelktualiserede Kristendom':

"I mit 31. år oplevede jeg en åndelig proces, der førte mig ind i en kosmisk mission. Det var en aften i marts måned 1921, at jeg således sad i fuldstændigt mørke i mit værelse på Nørrebro Runddel i København og koncentrerede mig på Gud. Og det var under denne koncentration på Gud og i dette totale mørke, at jeg i vågen dagsbevidst kosmisk vision kom til at opleve min dengang for mig selv ufattelige guddommelige kaldelse til intuitivt at klarlægge og manifestere som kosmisk videnskab det 'meget', som Jesus kunne have fortalt sine disciple, men som hverken de eller datidens offentlige autoriteter og

myndigheder var udviklede nok til at kunne fatte. Den Kristusvision, jeg oplevede, var ikke nogen drøm eller hallucination, men en absolut vågen kosmisk dagsbevidst oplevelse indebærende en tydelig tilkendegivelse af en mission, jeg skulle udføre. Allerede næste formiddag følte jeg, at jeg igen måtte meditere.

Efter at jeg havde sat mig til rette i min kurvestol, der nu forekom mig at være opladet med en form for stærk åndeligt virkende kraft, bandt jeg et tørklæde for øjnene og befandt mig således i dybt mørke, men i absolut vågen dagsbevidst tilstand. Med ét var det som om jeg så ind i en halvmørk himmel, hvorover der bevægede sig en mørk skygge, som efterlod himlen mere lys. Denne skyggepassage hen over himlen skete flere gange, og for hver gang blev himlen mere lysende, indtil den udgjorde et blændende ocean af lys i guldets reneste farve, der overstrålede alt andet eksisterende lys. Det formede sig som tusinder af vibrerende lodrette gyldne tråde, der totalt opfyldte rummet. Jeg befandt mig alene midt i dette guddommeligt levende gyldne lysvæld,

men uden selv at fremtræde i nogen som helst synlig form. Jeg havde ingen organisme, ligesom alle skabte ting omkring mig, mit værelse, mine møbler, ja hele den materielle verden var helt forsvundet eller uden for sansernes rækkevidde. Det blændende gyldne lys med sine vibrerende gyldne lystråde havde optaget i sig alt, hvad der ellers er tilgængeligt for sansning eller livsoplevelse, men alligevel kunne jeg gennem det stærke gyldne lys dagsbevidst opleve, at jeg havde en levende eksistens uden for de fysiske fænomeners verden, uden for alt hvad der ellers fremtræder som skabte foreteelser. Jeg var uden for tid og rum. Jeg var ét med uendeligheden og evigheden. Jeg var i mit uødkelige Jeg's element, det uødkelige Jeg, der tilsammen med alle eksisterende levende væseners uødkelige Jeg'er er ét med verdensaltets Jeg eller evige ophav. Jeg var her ét med den gennem alle tider, gennem alle verdenskulturer, verdensreligioner, racer og folkeslag bevidst og ubevidst søgte, dyrkede og tilbødte evige almægtige, alvise og alkærlige Guddom."

Opfyldelsen af Kristi profetier

"Verdensgenløsningens udfoldelse i vor tid er at give menneskene viden og ikke tro. Men at give menneskene viden er jo at give dem ånd. Og hvis denne viden udgør selve livsmysteriets løsning, er en fuldkommen helhedsanalyse af selve verdensaltet, Guddommen og det levende væsen, kan den ikke undgå at udgøre eller være hundrede procent identisk med 'den hellige ånd'. Og kun dette kan være opfyldelsen af, hvad Bibelen i kraft af Kristus har forjættet menneskene.

Mit arbejde er ikke en ny dogmatisme eller et nyt trosobjekt, men er udelukkende videnskab. Det har ganske vist ikke sine professorer eller doktorer, men det forandrer ikke den kendsgerning, at det aldrig nogen sinde kan omstødes, idet det indeholder enhver tings absolutte begrundelse for dets identitet med det store facit, 'alt er såre godt', det mørke såvel som det lyse, det onde såvel som det gode.

En bedre analyse og dermed et bedre livsfundament kan ikke skabes eller kan ikke eksistere. En større begrundelse for næstekærligheden kan således ikke gives, og et større grundlag for skabelsen af væsenets egen frigørelse vil der således heller aldrig nogen sinde kunne åbenbares, idet en sådan ville være totalt umulig.

Men da mit arbejde er en analyse af sandheden, er en videnskabelig udredning af, hvorledes det går til, at alt er såre godt, at det altså er selve livets analyse, er den ikke noget, jeg kan være ophav til. Den har ikke noget ophav, den er selve livets analyse, er fra evighed til evighed."

Citeret fra 'Åndsvidenskab' – Kosmos nr. 11 (1999)

www.det-tredie-testamente.dk

På ovenstående internetadresse findes mere informationsmateriale, en internetskole under opbygning, oversigter over foredrag samt links til andre websider. Ved at klikke på "Diskussionsforum" får interesserede direkte adgang til samtale, spørgsmål og svar relateret til indholdet i værket.

Der er websider på følgende sprog og flere er under forberedelse:

Dansk

www.det-tredie-testamente.dk

Svensk

www.tredjetestamentet.se

Engelsk

www.thirdtestament.com

Tysk

www.dasdrittetestament.info

Russisk

www.tretijzavet.ru

Arabisk

www.al-3ahd-al-thaaleth.info

Esperanto

www.triatestamento.info

Alle er lærere og alle er elever

Den åndelige videnskab kan ikke indkapsles i foreninger eller sekter med over- og underordnede. Livet selv, synonymt med Gud, er den højeste lærer i menneskets udvikling frem imod en højere bevidsthed – alkærligheden.

Tilgængeligt for alle

Det Tredie Testamente er tilgængeligt for enhver der er interesseret. Alle der føler sig inspireret af Det Tredie Testamente kan arrangere studiegrupper eller give undervisning. Det er ligeledes frit at downloade og anvende dette materiale i uændret form til non-profit formål. Det er udviklet i samarbejde med Martinus sidste elev, Rolf Elving.

International vandrestilling

Fra Sindal – Martinus' fødeby – er en flersproget udstilling om Det Tredie Testamente nu på vej ud i verden. Du kan følge udstillingen fra by til by via hjemmesiden:

www.martinus-on-tour.info

Skriv til os!

Synspunkter vedrørende dette materiale og ønsker om dets oversættelse til andre sprog kan sendes til udgiver: **Info@det-tredie-testamente.dk**